

19 σὺ εἶ μετὰ Φαραω. ¹⁹κύριε, σὺ ἠρώτησας τοὺς παῖδάς σου λέ-
 20 γων Εἰ ἔχετε πατέρα ἢ ἀδελφόν; ²⁰καὶ εἶπαμεν τῷ κυρίῳ Ἔστιν
 ἡμῖν πατήρ πρεσβύτερος καὶ παιδίον γήρως νεώτερον αὐτῷ, καὶ ὁ
 ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπέθανεν, αὐτὸς δὲ μόνος ὑπελείφθη τῇ μητρὶ αὐ-
 21 τοῦ, ὁ δὲ πατήρ αὐτὸν ἠγάπησεν. ²¹εἶπας δὲ τοῖς παισὶν σου
 22 Καταγάγετε αὐτὸν πρὸς με, καὶ ἐπιμελούμαι αὐτοῦ. ²²καὶ εἶπαμεν
 τῷ κυρίῳ Οὐ δυνήσεται τὸ παιδίον καταλιπεῖν τὸν πατέρα· ἐὰν
 23 δὲ καταλίπη τὸν πατέρα, ἀποθανεῖται. ²³σὺ δὲ εἶπας τοῖς παισὶν
 σου Ἐὰν μὴ καταβῇ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν, οὐ
 24 προσθήσεσθε ἔτι ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου. ²⁴ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἀνέ-
 βημεν πρὸς τὸν παῖδά σου πατέρα δὲ ἡμῶν, ἀπηγγείλαμεν αὐτῷ
 25 τὰ ῥήματα τοῦ κυρίου. ²⁵εἶπεν δὲ ἡμῖν ὁ πατήρ ἡμῶν Βαδίσατε
 26 πάλιν, ἀγοράσατε ἡμῖν μικρὰ βρώματα. ²⁶ἡμεῖς δὲ εἶπαμεν Οὐ
 δυνησόμεθα καταβῆναι· ἀλλ' εἰ μὲν ὁ ἀδελφὸς ἡμῶν ὁ νεώτερος
 καταβαίνει μεθ' ἡμῶν, καταβησόμεθα· οὐ γὰρ δυνησόμεθα ἰδεῖν τὸ
 πρόσωπον τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ νεωτέρου μὴ ὄντος
 27 μεθ' ἡμῶν. ²⁷εἶπεν δὲ ὁ παῖς σου ὁ πατήρ ἡμῶν πρὸς ἡμᾶς
 28 Ὑμεῖς γινώσκετε ὅτι δύο ἔτεκέν μοι ἡ γυνή· ²⁸καὶ ἐξῆλθεν ὁ εἷς
 ἀπ' ἐμοῦ, καὶ εἶπατε ὅτι θηριόβρωτος γέγονεν, καὶ οὐκ εἶδον αὐ-
 29 τὸν ἔτι καὶ νῦν· ²⁹ἐὰν οὖν λάβητε καὶ τοῦτον ἐκ προσώπου
 μου καὶ συμβῇ αὐτῷ μαλακία ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ κατάξετέ μου τὸ
 30 γῆρας μετὰ λύπης εἰς ἄδου. ³⁰νῦν οὖν ἐὰν εἰσπορεύωμαι πρὸς
 τὸν παῖδά σου πατέρα δὲ ἡμῶν καὶ τὸ παιδάριον μὴ ᾗ μεθ' ἡμῶν —
 31 ἡ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ ἐκκρέμαται ἐκ τῆς τούτου ψυχῆς —, ³¹καὶ ἔσται
 ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὸν μὴ ὄν τὸ παιδάριον μεθ' ἡμῶν τελευτήσει, καὶ
 κατάξουσιν οἱ παῖδες σου τὸ γῆρας τοῦ παιδός σου πατρός δὲ
 32 ἡμῶν μετ' ὀδύνης εἰς ἄδου. ³²ὁ γὰρ παῖς σου ἐκδέδεκται τὸ παι-
 δίον παρὰ τοῦ πατρός λέγων Ἐὰν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρὸς σέ καὶ
 στήσω αὐτὸν ἐναντίον σου, ἡμαρτηκῶς ἔσομαι πρὸς τὸν πατέρα
 33 πάσας τὰς ἡμέρας. ³³νῦν οὖν παραμενῶ σοι παῖς ἀντὶ τοῦ παι-
 δίου, οἰκέτης τοῦ κυρίου· τὸ δὲ παιδίον ἀναβήτω μετὰ τῶν ἀδελ-
 34 φῶν. ³⁴πῶς γὰρ ἀναβήσομαι πρὸς τὸν πατέρα, τοῦ παιδίου μὴ
 ὄντος μεθ' ἡμῶν; ἵνα μὴ ἴδω τὰ κακά, ἃ εὐρήσει τὸν πατέρα μου.

45 ¹Καὶ οὐκ ἠδύνατο Ἰωσηφ ἀνέχεσθαι πάντων τῶν παρεστηκότων
 αὐτῷ, ἀλλ' εἶπεν Ἐξαποστείλατε πάντας ἀπ' ἐμοῦ. καὶ οὐ παρει-
 στήκει οὐδεὶς ἔτι τῷ Ἰωσηφ, ἡνίκα ἀνεγνωρίζετο τοῖς ἀδελφοῖς
 2 αὐτοῦ. ²καὶ ἀφῆκεν φωνὴν μετὰ κλαυθμοῦ· ἤκουσαν δὲ πάντες
 3 οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ ἀκουστὸν ἐγένετο εἰς τὸν οἶκον Φαραω. ³εἶπεν
 δὲ Ἰωσηφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ Ἐγὼ εἰμι Ἰωσηφ· ἔτι ὁ

20 γήρως νεωτ.] tr. A[†] | τη μητρι M] τω πατρι A || 21 σου] + οτι A[†] ||
 28 οτι M] > A | και νυν M] > A
 45 1 ανεγνωρ. M] + ιωσηφ A